

Reģionu komitejas atzinums “ES turpmākā politika tieslietu un iekšlietu jomā”

(2014/C 271/06)

Ziņotāja	<i>Lotta Håkansson-Harju (SE/PSE), Järfälla pašvaldības padomes locekle</i>
Atsauces dokumenti	Atvērta un droša Eiropa: mērķa īstenošana COM(2014) 154 final ES Tiesiskuma programma laikposmam līdz 2020. gadam – uzticēšanās, mobilitātes un izaugsmes stiprināšana Eiropas Savienībā COM(2014) 144 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgi ieteikumi

1. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku ar pareizu īstenošanu un efektīvu uzraudzību (monitoringu) konsolidēt līdzšinējo progresu tieslietu un iekšlietu jomā. Vienlaikus Komiteja uzsver, ka šīs konsolidācijas gaitā var tapt papildu juridiskie instrumenti, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, lai novērstu pašreizējos trūkumus un Eiropas Savienībai ļautu elastīgi reaģēt uz jauniem globāliem izaicinājumiem;
2. uzsver, ka visos līmeņos konkrētāk jāpievēršas saistībām, ko ES uzņēmusies pildīt pamattiesību jomā. Eiropas Savienībai, saskaņā ar tās Pamattiesību hartu, jāturpina un jāattīsta darbs šajā lomā, lai tā arī turpmāk būtu telpa, kurā raksturīga atvērtība un drošība, kas tiek veidota, pamatojoties uz pamattiesību kopīgu ievērošanu;
3. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija izstrādājusi satvaru, ar ko dalībvalstīs novērs sistēmiskus draudus tiesiskas valsts principam, jo tiesiska valsts, kuras pamatā ir vienlīdzības likuma priekšā princips, ir priekšnoteikums pamattiesību piemērošanai un ievērošanai Eiropas Savienībā⁽¹⁾;
4. norāda, ka ES Pamattiesību hartā ietvertas gan visiem cilvēkiem piekritis pamattiesības, gan Eiropas Savienības pilsoņu īpašās tiesības. Lai visas šīs tiesības īstenotu attiecībā pret ikvienu individu, ir vajadzīga plaša vairāku līmeņu sadarbība, kurā nozīmīga, aktīva un tālredzīga loma ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām;
5. uzsver, ka pamati iekļaujošai sabiedrībai, kurā patiesi respektē pamattiesības, tātad, sabiedrībai, kurā raksturīga vienlīdzība, daudzveidība un vājāko aizsardzība, tiek likti vietējā kopienā. Vienlaikus vietējais un reģionālais līmenis ir tas, kurā visvairāk izpaužas tieslietu un iekšlietu jomas problēmas un kurā indivīds visvairāk izjūt to ietekmi;
6. atbalsta Komisijas priekšlikumu pieņemt papildus tiesību aktus, kas atvieglotu ikdienas dzīvi un sekmētu izaugsmi, kas būtu lietderīgi, efektīvi un veicinātu spēkā esošo tiesību aktu iespējami plašāku saskaņošanu un vienkāršošanu. Tiesību aktu izstrādes metodes uzlabošana sekmēs ekonomikas izaugsmi, tādējādi veicinot uzņēmējdarbības attiecības un atvieglot ikdienas dzīvi;
7. iesaka Eiropas Komisijai koncentrēties uz konkrētiem un pragmatiskiem leģislatīviem priekšlikumiem, kas – it īpaši ekonomikas un sociālo problēmu saasināšanās laikā – sniegtu tiešus pozitīvus ieguvumus iedzīvotājiem un konkrēti palīdzētu viņiem atrisināt ikdienā sastopamas grūtības. Minētās problēmas visbiežāk rodas mazāk attīstītos pārrobežu reģionos, kuros iedzīvotāju saimniecisko un sociālo darbību apgrūtina būtiski sarežģījumi;

⁽¹⁾ *Communication from the Commission to the European Parliament and the Council – A new EU Framework to strengthen the Rule of Law, COM (2014) 158 final, 2014. gada 11. marts.*

8. tāpēc uzskata: lai varētu pilnībā ievērot visu iedzīvotāju pamattiesības, ir vajadzīgs kopīgs un izlēmīgs darbs un kopīga atbildības uzņemšanās visos līmeņos. Darbs pamattiesību īstenošanas jomā jāuztver kā ilgtermiņa nepārtraukts process. Vietējā, reģionālajā, valsts un ES līmenī jānostiprina kopīgs redzējums par to, kā šo darbu veikt. Ja dažādu līmeņu sadarbība īsti nefunkcionē, tas draud ar radikālu, rasistisku un ksenofobiski noskaņotu spēku iesaistīšanos, apdraudot ES pozitīvo attīstību kopumā;

9. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību centrālo lomu tieslietu un iekšlietu politikas jomā. Tām ir galvenā atbildība par pašreizējo valsts un Eiropas tiesību normu dažādo aspektu īstenošanu; tās izstrādā un izmēģina jaunus politiskus risinājumus; tās palīdz cilvēkiem izmantot viņu pamattiesības, kā arī apkopo informāciju un pieredzi, kas nepieciešama šo politikas jomu tālākai attīstībai. Tādējādi vietējās un reģionālās pašvaldības spēj sniegt lielu ieguldījumu politikas izstrādē, no plānošanas un īstenošanas līdz uzraudzībai un novērtēšanai;

10. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības tāpēc ir nozīmīgi partneri tieslietu un iekšlietu politikas veidošanā un īstenošanā. Tādēļ Komiteja aicina Eiropas Komisiju, Eiropas Parlamentu un Padomi atzīt vietējās pašvaldības un reģionus par pilntiesīgiem partneriem šajās politikas jomās un dot tām iespēju uzņemties savu atbildības daļu;

11. uzskata, ka tieslietu un iekšlietu politika būtu jākoordinē ar pārējām ES politikas jomām. Komiteja norāda uz nepieciešamību labāk koordinēt jautājumus, kas skar, no vienas puses, tieslietu un iekšlietu politikas aspektus un, no otras puses, ES ekonomisko, sociālo politiku un ārpolitiku, lai stiprinātu tiesību ievērošanu visās jomās un uzlabotu to saskaņotību. Tieslietu un iekšlietu politika jākoordinē ar ekonomikas un sociālo politiku, izmantojot struktūrfondus un ieguldot Eiropas līdzekļus – sevišķi, mazāk attīstītos reģionos – īpaši, izglītības un nodarbinātības jomā. Komiteja arī piekrīt Komisijai, ka tieslietu un iekšlietu politika jāiekļauj ES vispārējā ārpolitikā tādā veidā, kas stiprina dialogu un ciešāku sadarbību ar trešām valstīm un rada sinerģijas ar citām ES politikas jomām ⁽²⁾;

Stiprināt tiesisku Eiropu

12. norāda, ka visu līmeņu iestādēm aktīvi jāiesaistās visu cilvēku pamattiesību aizsardzībā un veicināšanā. Ņemot vērā to tuvumu iedzīvotājiem, vietējās un reģionālās pašvaldības ir īpaši atbildīgas par labākas izpratnes veicināšanu pamattiesību jomā;

13. uzsver, ka pamattiesības un pamatbrīvības ir visiem cilvēkiem neatkarīgi no dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, īpašām ģenētiskām pazīmēm, valodas, reliģijas vai pārliecības, politiskiem vai citiem uzskatiem, piederības mazākumtautībai, īpašuma, izcelšanās, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas; turklāt īpaša uzmanība politikas plānošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā vienmēr jāpievērš tā sauktajām neaizsargātajām grupām, tas ir, bērniem, migrantiem bez dokumentiem, patvēruma meklētājiem u. c.;

14. uzskata: lai ierobežotu daudzās ES dalībvalstīs sastopamā ekstrēmisma, rasisma un ksenofobijas izplatību, ļoti svarīga ir stratēģiska komunikācija par visu līmeņu atbildību saistībā ar pamattiesību ievērošanu, aizsardzību, īstenošanu un veicināšanu, lai izpildītu kopējas starptautiskas saistības, kā arī par ilgtermiņa ieguvumiem, ko sniedz patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšana;

15. uzskata, ka zināšanas par pamattiesību praktisko īstenošanu ir viens no galvenajiem faktoriem, veidojot Eiropas tiesiskuma telpu, kurā tiek respektētas un veicinātas pamattiesības, daudzveidība un sadarbība. Tāpēc Reģionu komiteja atzinīgi vērtē internetā atrodamo ceļvedi, ko izstrādājusi ES Pamattiesību aģentūra un kas, izmantojot daudzlīmeņu pieeju, palīdz vietējo, reģionālo un valsts iestāžu ierēdņu ikdienas darbu vērst uz pamattiesību labāku aizsardzību un veicināšanu ⁽³⁾. Reģionu komiteja aicina Komisiju piešķirt papildu resursus, lai izstrādātu, aktualizētu un izplatītu šāda veida praktiskus instrumentus, kas ir noderīgi ierēdņiem un visu līmeņu vēlētiem pārstāvjiem;

⁽²⁾ Communication on Home Affairs: An open and secure Europe – Making it happen. COM(2014)154 final

⁽³⁾ <http://fra.europa.eu/en/joinedup/home>.

16. uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām, ņemot vērā to centrālo lomu, lielās spējas un pieredzi, ir vajadzīgs forums, kas ļautu apmainīties ar informāciju un paraugpraksi starp vietējām un reģionālajām iestādēm, pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem un citiem pārvaldes līmeņiem (valsts, Eiropas un starptautisko). Tāpēc Reģionu komiteja aicina ES to arī turpmāk atbalstīt ar mērķtiecīgiem pasākumiem vai programmām;

17. uzskata, ka gada ziņojumā par ES Pamattiesību hartu jāņem vērā informācija par Hartas īstenošanu vietējā un reģionālajā līmenī. Tādējādi tiktu atklātas jomas, kurās vietējām un reģionālajām iestādēm būtu jāpieliek lielākas pūles un jāuzlabo saziņa starp līmeņiem;

18. uzskata, ka pamattiesības attiecas ne tikai uz tieslietām un iekšlietām, bet gan uz visiem ģenerāldirektorātiem. Komiteja uzskata: lai stiprinātu to ietekmi un horizontālo raksturu, par tieslietām un iekšlietām atbildīgajiem komisāriem pamattiesību jautājumi būtu jākoordinē ar citiem Eiropas Komisijas ģenerāldirektorātiem;

19. uzskata, ka koordinācijas mērķiem vajadzētu būt šādiem: saskaņot ģenerāldirektorātu kompetences, lai novērstu savstarpēji pretrunīgus mērķus, uzraudzīt pamattiesību īstenošanu, veikt tiesību un ar dzimumu saistītu analīzi, pārbaudīt faktus, mudināt dalībvalstis ratificēt un piemērot galvenos starptautiskos un reģionālos tiesību instrumentus, konsultēties ar dažādām ieinteresētajām aprindām un pārraudzīt pareizas terminoloģijas lietošanu un nodrošināt labu komunikāciju. Koordinācija būtu jāveido ciešā sadarbībā ar ES Pamattiesību aģentūru;

20. uzskata, ka sadarbība pamattiesību jautājumos būtu ievērojami vieglāka, ja Hartā minētās tiesības būtu tieši piemērojamas dalībvalstīs;

21. uzskata, ka jāveicina ES pilsoņu izpratne par viņu īpašajām tiesībām citās ES dalībvalstīs. Direktīvas par personu brīvu pārvietošanos piemērošana ir izšķirīga, lai nodrošinātu Savienības pilsoņu un viņu ģimeņu tiesības brīvi pārvietoties pāri dalībvalstu robežām un apmesties kādā no tām uz dzīvi;

22. uzskata, ka jāpalielina informētība par tiesībām brīvi pārvietoties. Komisija ir norādījusi, ka, mēģinot izmantot citā ES valstī tiesības, kādas viņiem ir savā valstī, ES pilsoņi bieži saskaras ar praktiskām un juridiskām problēmām⁽⁴⁾. Vienlaikus efektīvāk jārisina arī problēmas, ko brīva pārvietošanās rada attiecīgajās pašvaldībās un/vai reģionos. Arī šajā jomā varētu izmantot mērķtiecīgus pasākumus vai programmas;

Par tiesisku un solidāru Eiropu migrācijas un patvēruma jautājumos

23. uzsver, ka ES būtu intensīvāk jāīsteno Eiropas patvēruma un migrācijas politika, kas ir balstīta uz pamattiesībām, solidaritāti, savstarpēju uzticēšanos, kā arī dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību kopīgu atbildību;

24. iestājas par to, lai ES arī turpmāk būtu patvēruma cilvēkiem, kas bēg no vajāšanas vai kam ir vajadzīga aizsardzība. Nepieciešamību kontrolēt migrantu uzņemšanu un saglabāt robežu integritāti nekad nedrīkst vērtēt augstāk par tiesībām lūgt starptautisku aizsardzību. Tāpēc Reģionu komiteja atgādina, ka sauszemes un jūras robežu kontrole un uzraudzība nedrīkst kavēt pildīt fundamentālo pienākumu glābt cilvēku dzīvības un ievērot cilvēktiesības;

25. uzskata: lai patvēruma meklētājiem un bēgļiem nodrošinātu ilgtspējīgu un uz līdztiesību balstītu uzņemšanu, nepieciešams priekšnoteikums ir efektīva sadarbība un savstarpēja uzticēšanās starp vietējo, reģionālo, valsts un Eiropas līmeni attiecībā uz resursu un atbildības sadali. Šobrīd vairāki minētās sadarbības aspekti ir nepilnīgi, tādējādi nopietni kavējot iecerotāju integrāciju un riskējot izraisīt ksenofobisku spēku pretdarbību. Tikpat efektīva sadarbība jānodrošina arī tad, kad jāuzņem arī citi imigrantu veidi;

⁽⁴⁾ Ceļā uz Eiropas tiesiskuma telpu: uzticēšanās, mobilitāte un izaugsme, COM(2014), 144 final.

26. aicina visus ES pārvaldes līmeņus atbildību par bēgļu uzņemšanu un integrāciju uzņemties kopīgi un aicina izvērst intensīvāku starpreģionālo sadarbību, koordināciju un solidaritāti, izstrādājot mehānismu bēgļu pārdalei starp dalībvalstīm, reģioniem, pilsētām un pašvaldībām un tā izstrādē ņemot vērā strukturālos ierobežojumus, resursus un citus nozīmīgus faktorus. Patlaban katra atsevišķa valsts atbild par patvēruma un bēgļu politiku un tādējādi ir arī finansiāli atbildīga par uzņemšanu. Tomēr faktiski uzņemšana nav vienmērīgi sadalīta ne dalībvalstu starpā, ne to iekšienē, līdz ar to dažas pašvaldības, kas uzņem lielāku skaitu ieceļotāju, ir uzņēmušās vairāk pienākumu nekā pārējās. Komiteja atgādina, ka Eiropas Savienībai jāpievērš uzmanība īpašajām grūtībām, ar kurām saskaras Eiropas reģioni, kuros ierodas imigranti. Viņiem jānodrošina atbalsts un pakalpojumi, kas bieži vien pārsniedz reģionu iespējas. Tādēļ būtu jāievieš īpašs finanšu instruments, kas prioritāri paredzēts reģioniem, kuri uzņem imigrantus, un tranzīta zonām;

27. pauž bažas, ka, uzņemot bērnus-migrantus, kā arī nepilngadīgos bez pavadības, bēgļus un patvēruma meklētājus, ne visas ES dalībvalstis ievēro ANO Konvenciju par bērna tiesībām, kā arī Rīcības plānu par nepilngadīgajiem bez pavadības (2010.-2014.); uzsver, ka ir svarīgs pašvaldību un reģionu savstarpējais atbalsts, lai nodrošinātu minēto noteikumu ievērošanu attiecībā uz zēniem un meitenēm. Atgādina Komisijai, ka minētā Rīcības plāna darbība beidzas 2014. gadā, un tādēļ aicina uzsākt procedūru tā atjaunošanai;

28. atzīmē, ka līdz šim vēl nav izmantots LESD 80. pants, lai īstenotu solidaritātes un atbildības taisnīgas sadales pasākumus saistībā ar brīvu pārvietošanos. Saistības attiecībā uz migrāciju un repatriāciju ir bijušas pilnībā brīvprātīgas, un dažos gadījumos pilsētas pašas ir uzņēmušās iniciatīvu šīs saistības īstenot praksē;

29. norāda, ka patvēruma meklētāju un bēgļu nevienmērīgais sadalījums valstu un reģionu starpā un reģionu iekšienē, kā arī darba vietu, dzīvojamo platību u. c. trūkums vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir liela problēma. Tas attiecas arī uz tālredzīgas plānošanas trūkumu un iespēju laikus sagatavoties uzņemšanai. Provizoriski risinājumi bieži rada negatīvas sociālas sekas, kas savukārt mazina iesaistīto personu izredzes apgūt integrācijai nepieciešamās prasmes;

30. tāpēc uzskata, ka ir pienācis laiks precīzāk noteikt, kas ir kopīga atbildība un solidaritāte patvēruma jomā. Ir skaidrs, ka pilsētām, reģioniem un pašvaldībām atkarībā no to īpašajiem apstākļiem un vēlmēm ir atšķirīgi priekšstati par to, kas jāsaprot ar sloga pienācīgu dalīšanu, resp., solidaritāti. Tas aptver plašu jautājumu klāstu, sākot ar patvēruma meklētāju skaitu, kas tieši ieradusies attiecīgajā valstī, un izskatāmo patvēruma pieteikumu skaitu un beidzot ar finanšu situāciju, mājokļu trūkumu, iepriekšēju uzņemšanu, apdzīvotības blīvumu utt., kā arī īstermiņa un ilgtermiņa perspektīvu;

31. uzsver nepieciešamību vietējām un reģionālajām pašvaldībām un dalībvalstīm dalīties ar paraugpraksi patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšanā, integrācijas politikas īstenošanā un nelegālās imigrācijas novēršanā. Atzīmē, ka tas dotu iespēju, izmantojot augšupēju pieeju, starp dalībvalstīm un reģioniem samazināt atšķirības attiecībā uz apstākļiem, kādos patvēruma meklētāji, bēgļi vai nelegāli ieceļojušie migranti tiek uzņemti to sākotnējā ierašanās vietā, un samazināt atšķirības iesniegumu un dokumentu apstrādes efektivitātē un ātrumā. Atzīmē, ka mazām pašvaldībām trūkst resursu, lai uzņemtu lielas migrantu plūsmas, un šajā sakarā uzsver solidaritātes starp pašvaldībām nozīmi un aicina stiprināt *FRONTEX*, lai efektīvāk un aktīvāk pastiprinātu un saskaņotu sadarbību starp valstu struktūrām, kas atbild par robežu jautājumiem, un aizsargātu migrantus, kā arī ES ārējās robežas;

32. lai konstruktīvi virzītu diskusijas par sloga dalīšanu, ierosina veikt pētījumu, kurā noskaidro, ko dalībvalstis, reģioni un vietējās pašvaldības saprot ar dalītu atbildību un solidaritāti un kādas sekas šai dažādajai interpretācijai būtu dažādos scenārijos. Šādā pētījumā būtu arī jānoskaidro, kā Eiropas Savienībā varētu panākt patvēruma meklētāju un bēgļu vienmērīgāku sadalījumu starp vietējām pašvaldībām, reģioniem un valstīm;

33. uzskata arī, ka ir svarīgi, lai ES apzinātos un izmantotu imigrantu piedāvātos resursus. Sekmīgs integrācijas darbs, pārvaldot daudzveidību vietējā un reģionālajā līmenī, veicina izaugsmi, paver vairāk iespēju mācībām un uzņēmējdarbībai, palīdz apmierināt turpmāko pieprasījumu pēc darbaspēka un nodrošina arī sociālas valsts finansēšanu nākotnē. Lai šī politiskā pieeja būtu sekmīga, ir jāiegulda migrantu izglītošanā, lai viņi varētu iekļauties ES darba tirgū, kā arī apmācībā un kultūras daudzveidības pārvaldībā, lai mainītu attieksmi sabiedrībā kopumā un uzlabotu sociālās attiecības;

34. uzsver, ka ir vajadzīga ES līmeņa pieeja krāpšanas un ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanai;

35. norāda, ka daudzās dalībvalstīs zemā dzimstības līmeņa un gaidāmās paaudžu maiņas dēļ radies nepieciešamība pēc vairāk iedzīvotājiem darbspējīgā vecumā. Tāpēc patvēruma meklētāju un bēgļu uzņemšana ES dalībvalstīm ir ne tikai izaicinājums, bet arī liela iespēja. Eiropas Savienībai vienkārši jāatrod pārliecinoša atbilde uz demogrāfisko problēmu, ar ko tā saskaras;

36. vērs uzmanību uz ierobežoto progresu legālās migrācijas tiesību aktu pieņemšanas jomā, kura dēļ Eiropas regulējums migrācijas jomā joprojām ir ļoti nepilnīgs. Tāpēc Komiteja atzinīgi vērtē vispārējās migrācijas stratēģijas noteikšanu par prioritāti un lielu nozīmi tiesiskā un organizētā migrantu uzņemšanā piešķir līdzsvarotai, īstai partnerībai ar izcelsmes un tranzīta valstīm;

37. uzskata, ka organizētā noziedzība ar sociālām un izglītojošām iniciatīvām jāapkaro arī vietējā līmenī, it īpaši to reģionu iedzīvotājiem, kuros dominē organizētā noziedzība, parādot, ka ir iespējams atšķirīgs attīstības modelis, kas balstīts uz pārredzamību, līdzdalību un demokrātiju; sniedzot izglītojošu atbalstu galvenokārt jauniešiem, kuri ir pakļauti riskam kļūt par nelikumīgu struktūru daļu; konfiscējot organizētās noziedzības līdzekļus un izmantojot tos sociāliem projektiem, vietējo dalībnieku un pilsoniskās sabiedrības labā. Eiropas, valstu un reģionālās publiskās iestādes ir izšķirīgi atbildīgas par sadarbību šāda veida iniciatīvās;

38. piekrīt Komisijas viedoklim, ka labi noregulētā imigrācijas politikā jāparedz arī pasākumi nelegālās migrācijas mazināšanai⁽⁵⁾. Vienlaikus ir svarīgi, ka nelegālo migrāciju un palīdzību nelegālajiem migrantiem nedrīkst kriminalizēt, un jāpievērš uzmanība iespējamiem cilvēku tirdzniecības upuriem. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāspēj tikt galā ar situāciju, ar ko tās saskaras, un pamattiesību ievērošanas aspektā tas nozīmē arī pakalpojumu sniegšanu nelegālajiem migrantiem;

39. uzskata, ka vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem jādod iespēja veidot struktūras pieredzes apmaiņai un dalīties pieredzē par labu praksi tādās jomās kā nodarbinātība, izglītība un sociālā līdzdalība, lai padarītu redzamāku integrācijas politikas vietējo dimensiju. Pieredzes apmaiņas forums ir priekšnoteikums tādas dinamiskas integrācijas politikas izveidei Eiropas Savienībā, kas garantē migrantu tiesības. Ilgtermiņā šāda veida forums palīdzētu novērst atšķirības starp dalībvalstīm integrācijas politikas jomā;

Droša Eiropa

40. uzskata, ka tādu problēmu risināšanā, kas apdraud cilvēku drošību un pamattiesības, tostarp, piemēram, organizētā noziedzība, it īpaši cilvēku tirdzniecība, narkotiku tirdzniecība, nepilngadīgo seksuāla izmantošana, preventīvi pasākumi ir tikpat svarīgi kā krimināltiesiskas sankcijas. Komiteja atgādina Komisijai par vietējo un reģionālo pašvaldību izšķirīgo lomu noziedzības prevencijas stratēģiju izstrādē un aicina uzņemties atbildību, lai upuriem pastāvīgi nodrošinātu labklājīgus apstākļus;

41. uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāpilda nozīmīgāka loma cīņā pret pārobežu organizēto noziedzību, jo vietējā līmenī izdarīti noziegumi aizvien biežāk ir saistīti ar starptautisku organizēto noziedzību un vietējās pašvaldības ir pirmās, kas kļūst par upuri noziedzīgām organizācijām, kuras destabilizē sociālās struktūras; piekrīt Komisijai, ka ir jāizstrādā drošas un uzticamas sistēmas, lai nodrošinātu, ka privātpersonas un uzņēmumi pilnībā var izmantot interneta potenciālu. Tādēļ dalībvalstu sadarbība ar Eiropola Eiropas Kibernoziedzības centru (CE3) būtu jāpaplašina reģionālajā un vietējā līmenī, lai sekmētu kibernetizēto apkarošanu no administratīvā līmeņa, kas ir vistuvākais iedzīvotājiem;

⁽⁵⁾ An open and secure Europe: making it happen. COM(2014) 154 final.

42. uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām un to iedzīvotājiem īpaši svarīgs jautājums ir korupcija. Reģionu komiteja arī turpmāk apkaros korupciju visos līmeņos, sadarbojoties ar pārējām ES iestādēm, Eiropas Padomi un citām organizācijām, un aicinās aizsargāt ES finansiālās intereses, piemēram, izveidojot Eiropas Prokuratūru;

43. atbalsta ES stratēģiju cilvēku tirdzniecības apkaršanai. Vietējās un reģionālās pašvaldības var lielā mērā palīdzēt stratēģijas sekmīgā īstenošanā un, pateicoties ciešajām saiknēm ar vietējo kopienu, spēj atklāt pazīmes, kas liecina, ka persona var būt cilvēku tirdzniecības upuris. Tāpēc Komiteja ir izteikusies, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāsniedz ieguldījums pamatnostādņu izstrādē par to, kā atpazīt upurus, viņus aizsargāt un viņiem pastāvīgi nodrošināt labklājīgus apstākļus, īpaši, ja upuri ir nepilngadīgie;

44. uzsver, ka vietējās pašvaldības un reģionu padomes ir nozīmīgi partneri, uzlabojot veiktspēju izcelsmes valstīs. Būtu jāuzlabo un ievērojami jāpaplašina pārrobežu starptautiskā sadarbība starp migrantus vai patvēruma meklētājus uzņemošajām pašvaldībām un viņu izcelsmes valsts pašvaldībām. Vietējam līmenim ir nozīmīga loma uzņemšanas un repatriācijas programmu izstrādē un īstenošanā.

Briselē, 2014. gada 25. jūnijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
